

SOLI DEO GLORIA

EVANGÉLIUMI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

*ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPET KÍVÁN
A SOLI DEO GLORIA FOLYÓIRAT SZERKESZTŐSÉGE!*

*„Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér, / Csak titkon érző lelke ohajtva sejt: /
Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet.”*

Berzsenyi Dániel így fogalmazta meg Fohász című versében a hit csodáját, ajándékát és egyben a korlátait is. Ez az evangéliumi folyóirat a közösségi életünk színterén igyekszik megjeleníteni ezt a csodát, ezt az ajándékot, és természetesen a gyarló ember szép törekvéseit. Az ebben való osztozásra hívjuk a kedves olvasókat és a szerzőket egyaránt.

MERJÜK-E HITÜNKET IS AZ ÉGBE KIÁLTANI?

Március 8-a óta egy különös és bizarr tragédia sokkolja a világot. Immár egy hónapja nem tudni, mi történt pontosan a malajziai légitársaság Kuala Lumpurból Pekingbe tartó járatával, s a fedélzeten utazó 239 emberrel. Miután megszakadt a géppel a rádiókapcsolat és eltűnt a radarról, kutatóhajók és repülők garmadája indult a Dél-kínai-tengerre, hogy megkeressék a lezuhantnak hitt gépet. Ám sem ott, sem az Indiai-óceánban nem találják azóta sem a roncsokat.

A gép eltűnését követő napon láttam egy korábbi légikatasztrófáról szóló dokumentumfilmet az egyik tematikus csatornán. Az egyik áldozat családtagja zokogva üvöltötte a kamerába, hogy ő ezek után többé nem hisz Istenben. Bizonyára jó páran gondolnak, éreznek most hasonlóan a maláj gépetűnésben érintett utasok hozzátartozói közül is.

Ám nem csak ők, hanem közeli ismerőseink, családtagjaink, vagy éppen mi magunk is mondtunk vagy gondoltunk már hasonlót egy-egy emberi ésszel felfoghatatlan, minket érintő tragédia kapcsán. De mondtuk-e valaha is a megtapasztalt földi csodák láttán, hogy mostantól akár mi is legyen, mindig hinni fogunk Istenben. Pedig csodák minden nap történnek velünk. Kisebbség vagy nagyobbak, látványosak vagy a megszokás okán kevésbé észrevehetőek.

A magam részéről a legnagyobb csodák között tartom számon Balázs testvérünk gyógyulását, akit hiszem, hogy a gyülekezet és a széles rokoni, baráti, ismerősi kör kitartó, közös imádsága vezetett vissza a gyógyulás útjára. Az imádság ott is képes volt változást hozni, ahol a tudomány előtt már bezárultak a kapuk.

Mert Isten meghallgat bennünket, csak kérnünk kell!

Vajon ingatag hitünk megerősödött-e annyira Balázs gyógyulása után, hogy mi is az égbe kiáltuk fennhangon: „akár mi is legyen, mindig hinni fogunk Istenben”.

A minap a Balatonra tartottam feleségemmel és hároméves kislányommal. Az autóban ülve egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy a velünk szembe közlekedő jármű szép lassan a mi sávunkba sodródik. A kritikus pillanatban a fékre léptem, majd a dudát kezdtem két-

ségebesetten nyomni, s a felénk száguldó kocsi elmélázó sofőrje néhány tíz méterre előttünk vette észre a bajt és rántotta vissza a kormányt. A tragédiát sikeresen elkerültük!

Hívó emberként tudom, a Gondviselés óvott meg mindannyiunkat a szerencsétlenségtől. Ez is egy csoda, mint ahogy minden jó dolog az, ami velünk vagy körülöttünk történik. Csak a jót hajlamosak vagyunk természetesnek venni, miközben fájdalommal, csalódással éljük meg a negatív hatásokat.

Vajon nem mi követjük-e el a hibát, amikor nem veszünk tudomást a velünk történő

jóról? Nem mi hibázunk, amikor „elfelejtünk” hálát adni a nap végén, hogy ma is békességben, szeretetben, egészségben tölthettük el a napot. Miért nem határozzuk el mi is a napfényes égbolt, a megújuló tavaszi természet és a gyermekeink mosolya láttán, hogy „akár mi is legyen, mindig hinni fogunk Istenben”. Mert minden nap csodákkal ajándékoz meg bennünket a Teremtő. Hol gondviselő kegyelmével, hol a minket körülvevő világ gyönyörűségével. Az iránta való hűtlenségünk el- lenére is hagyja, hogy részesüljünk a kegyelméből.

Most, húsvét időszakában jusson eszünkbe a Megváltó, akinek utolsó szavai a kereszten a szenvedés és fájdalom szavai voltak: „*Én Istenem, én Istenem! Miért hagytál el engemet?*” (Márk ev.15:34) Jusson eszünkbe az a mérhetetlen kín, amit érettünk, a mi bűneinkért kellett elviselnie. De jusson eszünkbe a feltámadás, az isteni kegyelem, a hit minden rációt felülmúló ereje is. Ne várjuk az újabb csodát, hanem a feltámadás ténye fordítsa arcunkat az ég felé, s mondjuk meggyőződéssel: „akár mi is legyen, mindig hinni fogunk Istenben”.

Dr. Szilvay Balázs
főszerkesztő

BÖJTÖLNI VALAHOGYAN MINDENKINEK KELLENE!

A reformátusok nem szoktak böjtölni – vélik sokan, de ez pont olyan téves általánosítás, mint ha azt mondanánk: *minden katolikus tartja a böjti előírásokat*. Egyik sem igaz még formálisan sem, hiszen Nagypénteken, vagy az úrvacsora ünneplésének reggelén a hitűkre kicsit is adó protestánsok is tartózkodnak a húsevéstől és egyáltalán az evéstől, ivástól. Az érem katolikus oldalán pedig számos példát mondhatnánk.

Krisztus nyugati egyházának – ide tartoznak a római katolikusok és protestánsok egyaránt – éves rendje szerint, az úgynevezett ünnepes félévben, Hamvazószerdával – idén március 5. – a böjti időszak köszönt ránk. Húsvéthoz közeledve sokszor hallunk a böjt fogalmáról, gyakorlásáról. De kik böjtölnek? Kiknek kell, és kiknek nem? Válaszom: valahogyan mindenkinek kellene!

A böjt az evéstől, esetleg az ivástól bizonyos ideig való távoltartása a testnek, eredendően hitben vállalt önmegtartóztatás. Lényege a lemondásból fakadó áldozathozatal. A böjt oka lehet a szenvedés, a szerencsétlenség, a gyász, az ünnepre készülés, valamint az Istenhez való megtérés. Az Ószövetség csak a nagy engesztelési napon tette kötelezővé a böjtöt (3Móz.16,19), de általános böjtöt tartottak a nemzeti veszedelmek, a csapások idején vagy a veszedelemből való megszabadulás örömére. A farizeusok, Jézus korának legvallásosabb izraelitái, hetente kétszer is böjtöltek.

Az Evangéliumok gyakran írnak a böjt kérdésköréről. Jézus maga is böjtöléssel készül fel nyilvános működésére. A Máté írása szerinti Evangélium 6,16-18 és 9,14-17 versei szerint Jézus a böjtöt, mint szokásban

lévő vallásos gyakorlatot érintetlenül hagyja, csupán annak külsőséges megnyilvánulásait ítéli el, hangsúlyozva a lélekben és igazságban megvalósuló böjtöt. Az eljövendő Isten országában már nem lesz szükség semmiféle böjtre, hiszen nem lesz bűn és istentelenség. Krisztus tehát sem nem szentesítette, sem nem tiltotta a böjtölést. Az első keresztyén egyházban az apostoli levelek tanúsága szerint gyakorolták a böjtöt.

Reformátorok szóltak és tanítottak a lelki böjtről – „ami megújulása, megtisztítása a mi szívünknek Krisztusba vetett hittel”. Kálvin János így írt: „A hit lanygulása ellen orvosság az imádság, támasz a böjt”. A böjt lehet értelmetlen önsanyargatás, de lehet a léleknek egy olyan állapota, amikor azért fordulunk el minden földi jótól, hogy bűnbánatot tartsunk. A böjt lényegileg nem a húsvés tilalmának betartásából áll. Sokkal többről van szó: valamiről le kell mondanom, ami eddig távol tartott Krisztustól. Ő mennyei dicsőségéről mondott le, hogy egészen közel kerüljön hozzánk. Ez volt az igazi böjt. Mi lemondunk valamiről is, hogy közelebb kerüljünk Hozzá?

A böjt – a lemondás, az önmegtartóztatás, a belső elcsendesedés, az önmagunkkal való szembenézés – tisztulást hoz, megkönnyebbülést jelent, örömet fakaszt, ünnepre hangol. A lelki böjt rávilágít a másik ember szükségére, az érte való tettek kölcsönösen meggazdagító valóságára. Ha ez a böjt, akkor mindenkinek szüksége van rá, hiszen mindannyiunknak szüksége van az imént sorolt áldásokra.

S különösen igaz ez ránk, akik Krisztus Urunk után keresztyének, keresztyénnek mondjuk magunkat. És

nem csak péntekenként, meg az ünnepek előtti kijelölt naptári napokon, hanem életünk minden idejében. A böjtnek ez ad tartalmat, értelmet. Így lesz a böjt a testi, lelki megtisztulás eszköze, amely készsé és képessé tesz Isten dicsőítésére és az embertárs szolgálatára. Böjtölni valahogyan mindenkinek kellene, hogy Húsvétkor az élet győzelmének örömeiben ne csak húst vegyünk, hanem a Feltámadás és Örökélet lelkét is.

Dr. Kádár Zsolt

KICSODA EZ?

Széles körben használatos a „király” kifejezés annak jellemzésére, ami jó, kedves, kellemes nekünk. A fiatalok sokszor fejezik ki elismerésüket, egyetértésüket egyszerűen azzal, hogy azt mondják: király. De nem új-keletű ez. Egy egész generáció emlegette csak úgy „király”-ként az imádott sztárt: Elvis Presley-t. Pedig de sok rossz király, királykodó zsarnok és szélhámos is él(t) a földön. Sajnos nem minden jó, ami „király”.

Ravasz László református püspök, közíró 1932-ben a rádióban is közvetített igehirdetéséből megtudhatjuk, hogy ki az igazi és egyetlen király, akinek uralma áldás és békesség... (A szerk.)

Alapige: *Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: „Kicsoda ez?”*

A sokaság ezt mondta: „Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.” *Máté 21, 10-11.*

„Jézus az olajfák hegyéről néz le a szent városra, amelyet még a hajnali szürkület fátyola takar. Előtte a holnap, előtte a virágvasárnap. Olyan az egész város, mint egy óriási opálgemma, amelyben elbujt és megtört sugaraknak seregszemléjét takarja le a megfagyott rejtelem. Milyen emberek várnak reá odalenn? Oh, van ott sok alvó ember, akik ezt az éjszakát, s egész életüket át-alusszák anélkül, hogy sejtelmük lenne, ki közeledik a városuk felé. Eltengerik életüket öröm és bánat, ifjúság és vénség keretei között anélkül, hogy egyszer kipillan-

tanának az ablakon és felkiáltanak: *milyen szépek a hegyeken az örömondó lábai, aki békességet hirdet!* Van-e városban szomorú emberek, akinek szívük valamikor mély sebet kapott. Sokszor nem fáj, mert legalábbis megszokták már a fájdalmat, de azért az a szív, mint borát egy repedt korsó lassan veszti el, s nagy hűlő szomorúságban fagy reá a győzedelmeskedő halál. Van-e városban bűnös emberek – oh mindenik az –, akik hordozzák megromlott természetük átkát és szennyt. Lényükből az, ami földi, megerjedt, megiszaposodott és fertővé vált. Úgy vergődik benne a lelkük, mint a hínárban az odatévedt hattyú. Vannak e városban vágyó, nyugtalan, szomjas emberek, akik az örökkévalóság közeledtét szimatolják, békét és üdvöt áhítanak, akiknek minden gondolatuk és vágyuk, mint a pincevirágnak a fehér szára, rettentően megnyúlva tapogatózik a napfény melege, világossága, ereje után, az egyetlen valóság és egyetlen életem felé.

Jeruzsálemről beszélek, de ez a rajz talál Rómára és Babilonra, talál Budapestre, s e pillanatban sok száz és száz magyar városra, falura, tanyára, minden helységre e világon; mindezek kapuja felé a mai virágvasárnapon közeledik az örökkévalóság hegyei felől az Élet királya. Lám, amint Jeruzsálemben megjelent, s lejátszódott a színes utcai jelenet, egyszerre nyugtalan és izgatott kérdés röpiült szájról-szájra: *Kicsoda ez?* Ebben a kérdésben benne van az a megdöbbenés, amit Jézus megjelenése okozott, az az álmélkodás, amelyet lényének ellenmondásai hívtak létre. Döbbenet és áhítat, álmélkodás és megrendülés, szédület és megtántorodás, a kibontakozó szárnyak és a megragadt mentőcsónokok vagy az elszádkadt gyökérszálak és a mélységbe zuhanásnak a pillanata és hangulata van ebben a kérdésben...

Kicsoda ez? Kilép sírjából dicsőséges testében, alakján a menny minden ifjúsága és az örökélet fénye sugárzik. Most Péterhez megy és fogadja háromszoros hűségesküjét, odaáll Tamás elé és engedi, hogy remegő keze megtapintsa piros sebeit, s ölébe hulljon a boldog zokogó: *én Uram és én Istenem!* Megjelent a tizenkettőnek, azután az ötszázaknak, felmegy az olajfák hegyére és hirdeti a maga királyságát: *„Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjete el tehát, tegyete tanítvánnyá*

*minden népet...". Az Atya jobbján átveszi a lelki világ kormánypalcáját, Saulokból Pálokat, bűnös emberekből Ágostonokat, Ferenceket, léhából szenteket, gyávákból hősokeket, ragadozókból mártírokat, félvad emberekből kultúrát teremt, és láthatatlan birodalmába beszervezi ennek a látható és szétomló világnak minden ígérétét, utalását, kezdetétét és lehetőségét, mint valóságot, teljességet, értéket és dicsőségét. Királyok lábaihoz rakják koronájukat, művészek zsámolyára teszik szerszámai-
kat, bölcsek lámpásaikkal lába nyomát világosítják meg, századok menetelnek el orcája előtt, mint szürke kám-
zsába öltözött zarándokok és köszöntik őt, ki trónját az idők és birodalmak fölé helyezte. Kicsoda ez? Ez ama Jézus, a király, kinek „... nevére minden térd meghajoljon, mennyieké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vall-
ja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”*

*Kicsoda ez? Ki ez, aki az ítélet napján felemeli szavát mellettünk? Többé nem vádol, hanem könyörög és en-
gesztel. Ki ez, aki kezdetben volt, Istenből lett, aki maga Isten, ki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz? Ki ez,*

*aki már akkor látott és szeretett, mikor világ sem volt, s örökségül vett át Atyjától, mint pásztor a nyáját. Ki ez, aki minden dolgoknak végekor átadja az országot Istennek, az ő Atyjának, aki eltöröl minden birodalmat, hatalmat és erőt, s mint utolsó ellenség eltöröltetik a halál, s akkor maga is alávetetik annak, aki neki min-
dent alávetett, hogy Isten legyen minden mindenek-
ben: Ez ama Jézus. És e feleletet lehetne folytatni a vég-
telenségig. Milliós ellentmondás, kérdés és felelet
egyensúlyozódik ki abban a tényben, hogy a názáreti Jézus tökéletes Isten és tökéletes ember.*

*De mindezt hiába tudjuk, sőt hiába mondjuk. Ebből csak szertartás és teológia lesz, de nem élet. Élet akkor lesz, mikor megvallo-
d, hogy Ő belépett a te életedbe, téged szánt meg, téged vádolt és ítél, éretted lőn ál-
dozat és neked lett a királyod. Csak akkor, hogy ha a világ izgatott és nyugtalan kérdéseire alvó emberek, szomorú emberek, bűnös emberek és vágyakozó emberek kér-
désére: Kicsoda ez? Így felelhetsz: ez az én uram, az én Krisztusom, az én megváltóm, az én Istenem!”*

Ady Endre Volt egy Jézus

*Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett
És szerette az embereket.*

*Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.*

*Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csufolók.*

*Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr,
De él másképpen és igazul.*

*Járj köztünk, drága Isten-Ember,
Tavasz van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.*

*Ugy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szíved,
De én-szívem egészen tied.*

Túrmezei Erzsébet Nagyszombat reggel

*Nagypéntek este az ég feketére
vált, s hullt a könnye, mint a zápor.
Mosta a kormot, szennyet, port a fákról,
mint szívünkről a vétet Krisztus vére.*

*Ma reggelre már kicsi ablakok
nyíltak rajta, egyre több kéklő ablak.
Sugarak törtek át, és simogattak
rügyet, bimbót és új akaratot.*

*Minden azt hirdeti: húsvét lesz holnap.
A madarak új himnuszot gyakorolnak,
és a világ könnyben tisztulva várja,*

*hogy legyen átoknak, halálnak vége,
hogy felragyogjon Krisztus dicsősége,
felzendüljön húsvét hallelujája*

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉS A SOLI DEO GLORIA KÖZÖSSÉG ESEMÉNY-NAPTÁRA

<i>Április 13.</i>	<i>10:00</i>	Virágvasárnapi zenés istentisztelet – Református templom
<i>Április 13.</i>	<i>16:00</i>	Virágvasárnapi családi délután, agapé – SDG Közösségi Ház
<i>Április 14.</i>	<i>18:00</i>	Böjti bűnbánati istentisztelet – SDG Közösségi Ház, Kápolna
<i>Április 15.</i>	<i>18:00</i>	Böjti bűnbánati istentisztelet – SDG Közösségi Ház, Kápolna
<i>Április 16.</i>	<i>18:00</i>	Böjti bűnbánati istentisztelet – SDG Közösségi Ház, Kápolna
<i>Április 17.</i>	<i>18:00</i>	Nagycsütörtöki úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Április 18.</i>	<i>10:00</i>	Nagypénteki ünnepi istentisztelet – Református templom
<i>Április 18.</i>	<i>18:00</i>	Nagypénteki bűnbánati istentisztelet – Református templom
<i>Április 19.</i>	<i>18:00</i>	Nagyszombati bűnbánati istentisztelet – Református templom
<i>Április 20.</i>	<i>05:00</i>	Hajnali feltámadási, ökumenikus it. – SDG Közösségi Ház
<i>Április 20.</i>	<i>10:00</i>	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Április 21.</i>	<i>10:00</i>	Húsvéti úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Április 22.</i>	<i>18:00</i>	Húsvéti Soli Deo Gloria vendégség – SDG Közösségi Ház
<i>Május 29.</i>	<i>18:00</i>	Áldozócsütörtöki istentisztelet – Református templom
<i>Május 29.</i>	<i>18:30</i>	Konfirmációi vizsga, szeretetvendégség – Református templom
<i>Június 1.</i>	<i>10:00</i>	Konfirmáció, úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Június 7.</i>	<i>18:00</i>	Bűnbánati istentisztelet – Református templom
<i>Június 8.</i>	<i>10:00</i>	Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Június 8.</i>	<i>18:00</i>	Pünkösdi Koncert, 5 éves születésnap – SDG Közösségi Ház
<i>Június 9.</i>	<i>10:00</i>	Pünkösdi úrvacsorás istentisztelet – Református templom
<i>Június 30 – július 5.</i>		Környezettudatos építőtábor – SDG Közösségi Ház, Jóságporta
<i>Augusztus 19.</i>	<i>18:00</i>	Bűnbánati istentisztelet – Református templom
<i>Augusztus 20.</i>	<i>10:00</i>	Újkenyéri hálaadó istentisztelet – Református templom
<i>Augusztus 20.</i>	<i>19:00</i>	Újkenyéri SDG tábortűz – SDG Közösségi Ház

A Református templomban minden vasárnap 10 órakor istentiszteletet tartunk,
s azzal egy időben gyermek-istentiszteletet is.

A Soli Deo Gloria Közösségi Házban minden kedden 17:30-kor bibliaórát tartunk.

A fenti istentiszteletekre, rendezvényekre, programokra minden érdeklődőt nagy szeretettel várunk!

További információ a 06/20 914-3893-as telefonszámon vagy a dunavarsany.ref@gmail.com
e-mail címen kapható.

A Soli Deo Gloria Közösség és Közösségi Ház 5 éves születésnapját

Hálaadó Pünkösdi Koncertyal és Vendégséggel

kívánjuk megünnepelni

2014. június 8-án délután 6 órai kezdettel az SDG Közösségi Házban.

Ezen az ünnepségen – amely a Dunavarsányi Napok záró rendezvénye – adunk hálát azokért az áldásokért, amelyek a Közösség és a Ház szolgálatán keresztül gazdagítottak, örvendeztettek és gyógyítottak sokakat.

Ezért legyen egyedül Istené a dicsőség!

Az ünnepség művészi szolgálattevőinek

Teleki Miklós orgonaművészt és városunk kórusait kértük fel.

Minden érdeklődőt szeretettel hívunk és várunk! A belépés díjtalan!

HÚSVÉTI MENÜ AJÁNLAT

ZÖLDSPÁRGA KRÉMLEVES SONKAGALUSKÁVAL

1 csokor újhagyma, 2 dkg vaj, 1 liter tyúkhúsleves, 300 gr zöldspárga, 1 ek. rizsliszt, 3 dl tej, 2 dl tejszín, só, fehérbors, 150 gr főtt sonka, 1 tojásfehérje.

Az újhagymát megtisztítjuk, zöldjével együtt felkarikázzuk, vajon megfonnyasztjuk. Hozzáadjuk a húsleveset, beletesszük a spárgát, puhára főzzük (15 perc). Kiemelünk a levesből 8-10 spárgasípot, fejüket 4-5 cm hosszan levágjuk a díszítéshez, a maradékot visszateszszük a levesbe, összeturmixoljuk finom péppé. A rizslisztet elkeverjük a tejjel, a leveshez adjuk, 2-3 percig forraljuk, majd erőteljes mozdulatokkal hozzákeverjük a 2 dl tejszint. Ízlés szerint sózzuk, borsozzuk, melegen tartjuk.

A sonkát apró darabokra vágjuk, hozzáadjuk az 1 dl tejszint, felvert tojásfehérjét, só, szükség esetén egy kevés zsemlemorzsát és 10 percig pihentetjük. Kiskanál segítségével galuskákat formálunk belőle, majd enyhén gyöngyöző, sós vízben mindössze 3-4 percig főzzük.

A levest csészékbe szedjük, tetejükre helyezzük a sonkagaluskákat, és félretett spárgafejekkel díszítjük.

LEGFINOMABB MARINÍROZOTT BÁRÁNYCOMB

Készítsd elő a következőket: 1,25 kg báránycomb csonttal, 2 citrom, 6 gerezd fokhagyma, 1 ág rozmarin, 3 ág kakukkfű, 2-3 babérlevél, ¼ l száraz fehérbor, 2 fej vöröshagyma, 3-4 ek. olívaolaj, ¼ l erőleves, 20 dkg koktélpáradicsom.

Egy megfelelő méretű nejlonzacskóba beletett combot a borral és az egyik citrom felének levélével megöntözzük. Hozzáadjuk a félbevágott fokhagyma gerezdeket, a zöldfűszereket és a felkarikázott másik fél citromot. Az összegumizott zacskóban a hűtőben minimum egy napig pácoljuk. Közben forgatjuk. Másnap lecsöpögtetjük, a páclét felfogjuk. Forró olajon a húst megpirítjuk. A cikkekre vágott vöröshagymával és a pácléből kivett fokhagymával együtt rövid ideig sütjük, majd sózzuk, borsozzuk. A citromkarikákat a pácléből kiveszszük. A páclét a fele levessel együtt a hússal locsoljuk. Előmelegített sütőben, lefedve, 170 fokon kb. 90 percig sütjük. A másik citrom feléről a héját vékony csíkokba levágjuk, és a marinádból kivett citromkarikákkal együtt a báránycombon elosztjuk. A paradicsomokat a hús köré halmozzuk. Kevés levessel meglocsoljuk, és 15-20 perc alatt készre sütjük. Melegen tartjuk.

Karamellizált tavaszi zöldségkörettel tálaljuk. Hozzávalók: 50 dkg zsenge sárgarépa, 10 közepes fej hagyma, 1-1 piros-, zöld- és sárgahúsú (kaliforniai) paprika, 1 dl fehér borecet, 1 citrom, citrombors.

A sárgarépákon kevés zöldet hagyunk, konyhai kéfével alaposan megtisztítjuk, majd a forrásban lévő sós vízben 10 percet főzzük. Közben a megtisztított hagymafejeket félbevágjuk, a kicsumázott paprikákat feldaraboljuk.

Teflon serpenyőben 18 dkg kristálycukrot közepes hőfokon, állandó keverés mellett megolvasztunk, kissé megpirítjuk, majd apránként felöntjük ¼ l forró vízzel és a fehérborecettel. A hagymafejeket óvatosan a karamellás mázba forgatjuk, és 5 percig pároljuk. Hozzáadjuk a paprikadarabokat, majd újabb 5 percig pároljuk, végül az alaposan lecsöpögtetett sárgarépákat is összekeverjük, és további 5 percig pároljuk. A karamellizált zöldségeket a melegen tartott sült mellé halmozzuk egy peccsenyéstálra, tetszés szerint citromhéjcsíkokkal, citromborssal, mentalevéllal díszítjük.

FOSZLÓS HÚSVÉTI KALÁCSKOSZORÚ

50 dkg liszt, 6 dkg cukor, csipet só, 4 dkg élesztő, ¼ l langyos tej, 7 dkg puha vaj, 7 dkg mazsola, 1 tojássárgája, 1 ek. tejszín.

A fentiekből a szokásos módon lágy kelt tésztát készítünk, három rudat formálunk belőle. Összefonjuk, majd vajjal kikent kerek formába koszorút alakítunk ki belőle, piros barnára sütjük.

Jó étvágyat!

Batu Emma

GONDOLATAINK BALÁZS GYÓGYULÁSÁHOZ!

A hitéletünk során gyakran előfordul, hogy megszomorodunk a különféle kísértések között, azért, hogy hitéletünk kipróbált legyen, és méltó legyen a dícséretre Urunk előtt.

Legtöbbször gyógyító kegyelmébe való hitünket teszi próbára az Úr. Így van ez közeli hozzátartozónk vagy egy szívünknek kedves testvér betegsége alkalmával is! Ilyenkor az Úr mérhetetlen jóságával és szeretetével kezdeményez és megmutatja azt is, mit tegyünk. Az ige így szól hozzánk: *„Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte... És a hitből való imádság megszabadítja a szenvedőt.”* (Jak 5,14-15.)

Az Úr a szívünkre helyezte, mi pedig hittel elkértük és elfogadtuk a betegekért való imádságos lelkületet. Örömmel meghallgatta imánkat, és szent akaratára szerint meggyógyította a beteg testvért. Azt tapasztalhattuk meg ismét, hogy Istenünk hitünk erőssége alapján mutatta meg nekünk kegyelmét, gyógyító csodáját. A gyógyulás folyamán imakarjaink lankadását, hitünk gyengeségeit az orvosok bölcsességének erősítésével pótolta az Úr.

A fizikai test gyógyulása folyamatában imádkozunk azért, hogy Balázs testvérünk tudja teljesíteni azt a fogalmat, amelyet az Úr a betegágyon sűgött a fülébe nagy szeretettel.

Hisszük, hogy gyógyulása végleges és örök. Hálatelt szívvel mondunk köszönetet mindezért Istenünknek!

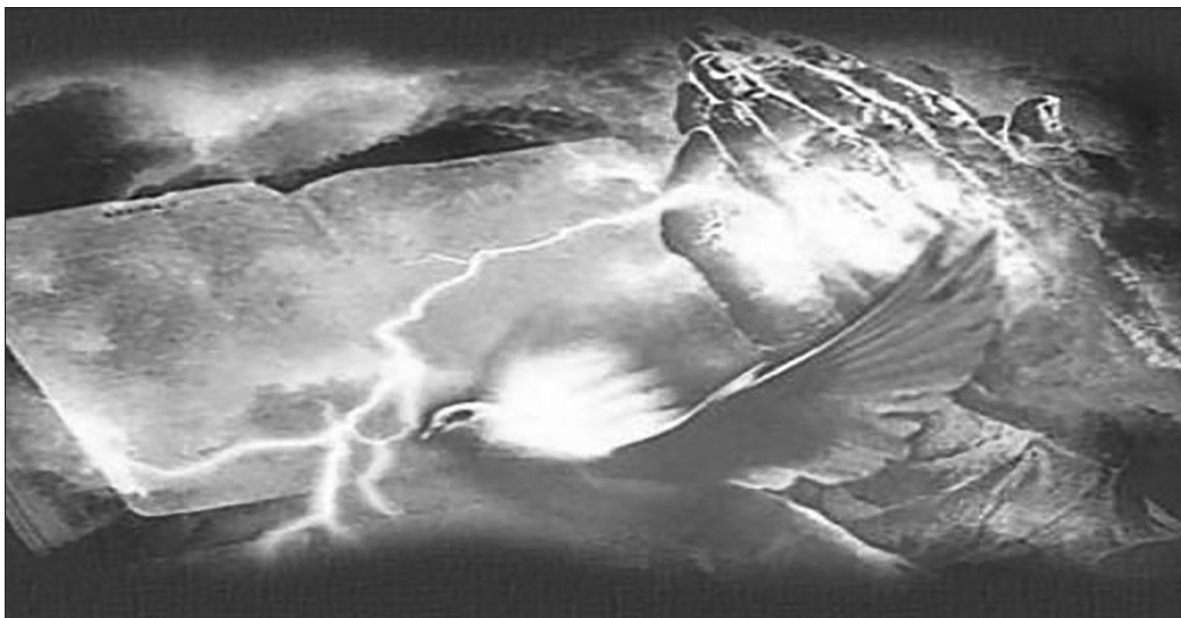
Balázs Gyulák

Ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak,

akik Balázs fiunk gyógyulását imádsággal segítették, aggodalmunkat együttérzéssel enyhítették, reménységünket biztatással erősítették.

Köszönjük, hogy szükségünkben testvéri, baráti gesztust mutattak irántunk.

Dr. Bóna Zoltán és családja

A VALENTIN NAP EGYHÁZI GYÖKERE

– Mártírnaptól csokoládészív, üdvözlőkártya és vallomás napja –

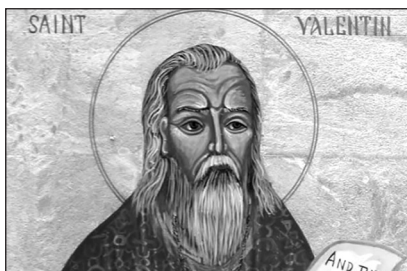
Washington – 2014. 02.14. – *huffingtonpost.com*; Dr. Békefy Lajos

A Valentin nap igazi történetének semmi köze sincs ahhoz, amivé mára ez a nap változott. Eredetét nem díszítették rózsák, bonbonosdobozok pirosuló szívecskékkel és elegáns üdvözlő kártyák sem. Inkább vértől volt pirosuló e nap, amint feldereng a messi múltból. Inkább „ékesítették” e napot fájdalmak, tömlőc mélyek, kivégzések. Igazi mártírnap volt eredetileg. Három korai keresztyén mártír kapcsolódik ehhez a névhez. Egyikük – talán az igazi névadó – római keresztyén pap volt a 3. században, II. Claudius császár uralkodásának idején. A Krisztus utáni 3. század a Római Birodalomnak hatalmas szakítópróbát jelentett, erőteljes nyugtalansággal, lázadással birodalom szerte. Az a veszély fenyegett, hogy az impérium három részre szakad. Katonai anarchia felhői tornyosultak mindenfelé. Pogányok inváziójáról, polgárháborúról, gazdasági válságról szólt a fáma Britanniától Afrikáig. Claudius császár azt a népszerűtlen döntést hozta, amellyel megtiltotta a fiatalon kötendő házasságokat, abban a (tév)hitben, hogy a nem házas katonái odaadóbban és eredményesebben fognak harcolni, fenntartani Róma uralmát, mint a házasok. A keresztyén papoknak meggyőződésük volt ugyanakkor, hogy a házasság Isten adta sákramentum. Ezért **Valentin** pap titokban kötötte

meg a fiatalok házasságát, ám ez kitudódott és börtönbe vetették. Greg Tobin behatóan kutatta a nap születését. Ennek drámai valóságát így írta le: „Valentin papot feltehetőleg lefejezték, s így lett az egyház mártírja. Azért áldozta fel az életét, hogy a házasság szentségét megerősítse: a szeretet szeretetéért és Isten szeretetéért áldozta oda életét”. Az 5. század végén I. Gelasius pápa volt az, aki február 14-ét Valentin napjává avatta.

A római San Valentino katakombában őrzik relikviáit. Ma az egyházi eredetre utal az is, hogy az ünnepek között tartja számon az Anglikán Egyház, de sok evangélikus egyház is. Milyen érdekes, hogyan változott át a drámai mártírnap azzá, aminek eredetileg a birodalmi viszonyok között Valentin pap elgondolta: az ifjú házások szeretetének ünnepévé. Mert mintha ez lenne e nap maradandó lényege. Amiről az Énekek Éneke így tanít évezredek óta: „Tégy engem mint pecsétet a szívedre. Mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja” (8,6).

Jó, ha erről sem feledkezünk meg, mint ahogy nem illik megfeledkezni kedvesünkről sem...

MIT HOZOTT AZ ÚJ VÁ

Egy demokratikusan működő országban, így Hazánkban is elsődleges kérdés, hogy a „népuralom” szép kifejezése a gyakorlatban milyen módon valósul, illetve szomorúbb esetben nem valósul meg.

Az elmúlt közel négy évben olyan nagyszabású jogszabályi változásoknak és újításoknak lehettünk tanú, amelyek a választójogra és a választási eljárásra vonatkozó szabályokat jelentősen módosították. Írásom célja, hogy – a teljesség szüksége és igénye nélkül – rávilágítson néhány említésre méltó változásra.

Kisebbségi létszámú parlament

Hosszú ideje a hétköznapi beszélgetések, valamint a politikai és közéleti megnyilvánulások arra engedtek következtetni, hogy jelentős társadalmi igény mutatkozik arra, hogy a jelenlegi 386 fős országgyűlési létszám csökkentésre kerüljön. Ezt az igényt felismerve döntött úgy a jelenlegi törvényhozás, hogy saját létszámukat 199-re módosítják, ami egy közel 50%-os csökkenést jelent.

Parlamenti helyek kiosztása

A demokrácia érvényesülése kapcsán igen komoly kérdés, hogy milyen módon kerülnek a mandátumok kiosztásra, azaz hogy a Parlament összetételében milyen módon érvényesül a választók akarata. E tekintetben alapvetően két irányzatot lehet megkülönböztetni, amelyek ugyanolyan támogatottsági arányok és szavazatszám mellett nagyban eltérő mandátumelosztáshoz vezetnek. A tisztán többségi elven működő rendszerekben – mint Anglia vagy az Egyesült Államok – a választópolgár egy jelöltre szavazhat a választókerületében, és a legtöbb szavazatot kapó kerül be a törvényhozó testületbe.

E rendszer előnye, hogy általában stabil többséget biztosít egy pártnak, ugyanakkor a mandátumok kiosztásakor nem igen érvényesül a kevesebb szavazatot kapó, ám komoly támogatottsággal rendelkező jelöltre szavazók akarata. Legszélsőségesebb példaként említhető, hogy amennyiben egy párt minden körzetben eléri a legtöbb szavazatot – ami akár 30% körüli támogatottsággal is lehetséges –, akkor a parlamenti helyek 100%-át megszerezheti. Ezzel szemben az arányos rendszerekben – ami többek között Németországban és Ausztriában dominál – a választópolgár nem

egyéni jelöltekre, hanem pártlistákra szavazhat. A törvényhozó testület összetételét az határozza meg, hogy a parlamenti küszöböt elérő pártok között milyen arányban oszlottak meg a szavazatok. Ebben a rendszerben jobban érvényesül a kisebbségi választói akarat, és lehetőség van a kispártok térnyerésére is, ugyanakkor magukban hordozzák a testület szétagrozódásának és a stabil kormányozhatóságnak a veszélyét. Annak eldöntése, hogy melyik rendszer demokratikusabb vagy hatékonyabb, aligha lehetséges, azonban e két mandátumelosztási módszer ismerete mindenféleképpen hasznos és érdekes.

Magyarországon e két szisztéma ötvözte határozta meg a régi és az új eljárást egyaránt. Azonban három változást fontos megemlíteni. Az egyik eltérés az, hogy a vegyes rendszeren belül a két rendszer aránya némileg eltolódik a többségi elv felé, másrészt, a korábbi 2 lista (megyei és országos) helyett már csak egy országos lista állítható. Az új rendszerben tehát a választók megválasztják, hogy a választókerületből melyik képviselő jusson a parlamentbe, másrészt szavaznak a pártok által állított országos listákra. Szintén az országos listára

VÁLASZTÁSI RENDSZER?

kerülnek azok az egyéni jelölre leadott szavazatok, amelyek nem vezettek mandátumhoz, amelyet töredékszavazatként szokás említeni. A töredékszavazatok tekintetében is módosult a szabályozás. Az új rendelkezés szerint – a korábbiakkal ellentétben – nemcsak a „vesztes” jelöltekre leadott szavazatok minősülnek töredékszavazatnak, hanem a győztes szavazatainak azon része is, amely a győzelemhez szükséges, vagyis a második jelölt szavazatait meghaladó voksok is. Ezzel a módosítással megoldásra került az az aránytalanság, hogy a töredékszavazatok kiosztásakor korábban figyelmen kívül maradt az a tény, hogy a győztes jelölt milyen fölényrel nyert a választókerületében.

Választókerületek újrarajzolása

Az új szabályozás szerint a már említett 199 mandátumból 106 – vagyis több mint a fele – egyéni választókerületi rendszerben kerül kiosztásra. Ezért kiemelkedő jelentőségű kérdés, hogy milyen módon osztják fel az országot választókerületekre. Egyik fontos választási alapelv a szavazatok egyenlősége, ami azonban nem merül ki abban, hogy minden választójoggal rendelkező polgár egy vokssal rendelkezik. A szavazat

„súlya” is igen fontos kérdés, amit a gyakorlatban az határoz meg, hogy a választókerületekben leadható szavazatok számai hogyan aránylanak egymáshoz. Jól példázza ezt, hogy a korábbi rendszerben volt olyan körzet, amelyben háromszor annyi szavazatra jogosult volt, mint a másikban, ami akként értelmezhető, hogy a kisebb körzetben lakó polgár voksa 3-szor annyit nyomott a latba, mint aki nagyobb körzetben lakott. Ezt a diszkrepanciát volt hivatott feloldani a választókerületek módosítása, amelynek eredményeként a választókerületek közel azonos számú választóval rendelkeznek.

Jelöltállítás

Ahogy azt már tapasztalhattuk, az idei választások előtt elmaradt a szokásos „kopogtatócédulázás”, amit egy hosszú ideje folyó szakmai és társadalmi kritika, valamint a személyes adatok fokozottabb védelme indokolt. A kopogtatócédulás rendszert a polgárok ajánlásának gyűjtése váltotta fel. A jelöltállításához a pártoknak ajánlóíven kell megfelelő számú aláírást összegyűjteni. A választási rendszer demokratizálódásaként értékelhető az is, hogy a korábbi 750 kopogtatócédula helyett idéntől elegendő 500 ajánló aláírás azzal, hogy egy választó – a korábbiaktól eltérően – több jelölt indulását is támogathatja.

Határon túli magyarok és nemzetiségek képviselete

A nemzeti összetartozás megélése és erősítése érdekében az új választási rendszer lehetővé teszi, hogy azon – általában a határon túli magyar – állampolgárok is szavazzanak, akik nem rendelkeznek magyarországi lakóhellyel. Komoly előrelépést jelent továbbá a kisebbségi jogok biztosítása terén, hogy megfelelő támogatottság mellett lehetőség nyílik arra, hogy a nemzetiségek is képviselthessék magukat az Országgyűlésben.

A fentebb leírtak alapján elmondható tehát, hogy nem csupán jelentős eljárási változásnak, hanem lényeges alapjogi előrelépésnek tekinthetőek az elmúlt 4 év választási rendszert érintő intézkedései. Végezetül megállapíthatjuk, hogy bár mindenki által igazságosnak és demokratikusnak tartott választási rendszer nem létezik, mindazonáltal bizalomra és öröme ad okot, hogy e témában olyan évtizedes problémák és ellentmondások találtak megoldásra és feloldásra, amelyek kimagasló jelentőséggel és társadalmi érdekklődéssel bírnak.

Dr. Bóna Balázs

AZ AMERIKAI TUDÓSOKNAK 13,5%-A OLVAS RENDSZERESEN BIBLIÁT

Houston, Washington – 2014.02.19. – pro-medienmagazin.de; Gratia Jószerzői
Média.hu – Dr. Békefy Lajos

Elaine Howard Ecklund az amerikai Houston város Rice Egyetemének tudományos kutatója. Szakterülete a szociológia, ezen belül is annak kutatása, hogy milyen hatása van a vallásnak, vallásosságnak a társadalmi életre, a tudósok gondolkodására. 2006-ban megjelent könyvében a koreai származású amerikaiak vallásosságát vizsgálva fogalmazta meg az általuk képviselt új-protestáns irányzat hatását a civil életre. 2010-ben pedig összegezi annak a kutatásnak az eredményeit, ami 1.700 tudós attitűdjét és gondolkodását elemezte, és a tapasztalatokat, következtetéseket publikálta a „Tudomány kontra vallás – amit a tudósok valóban hisznek” című könyvében. És folytatta a kutatást. Milyen eredményre jutott legújabban?

90 % véli:

Istennek van befolyása az univerzum keletkezésére

Minden tízedik amerikai meggyőződése, hogy Istennek vagy valamilyen felsőbb hatalomnak nincs semmiféle befolyása a világmindenség és az élet kialakulására. Minden harmadik megkérdezett konfliktust érzékel a vallás és a tudomány között. Mindenesetre az is tény, hogy a megkérdezetteknek nagyobb része, 36 %-a nem kételkedik Isten létezésében. Hatalmas, kiugró szám jött ki azzal kapcsolatban, hogy a világmindenség, a föld és az ember megalkotásában Istené, illetve valamilyen felsőbb hatalomé az elsődleges szerep. Akik így nyilatkoztak, a megkérdezetteknek 90 %-át tették ki. Az új-protestáns hívőknél ez a szám 97 %-nál állt meg.

Teremtésméltatás az iskolában is

A megkérdezetteknek a fele elfogadja a Biblia teremtéstörténeti tudósítását és a hatnapos teremtésidőzítést. Az új-protestánsoknak több mint 40 %-a volt azon a véleményen, hogy az iskolákban az evolúció elmélete helyett vagy alternatívájaként a kreációs, tehát az Isten általi teremtés tanát is meg kell a gyerekekkel ismertetni. A 10.000 megkérdezett között 600 volt a tudósok száma, közülük minden ötödik vallotta, hogy a világegyetem keletkezéséhez Istennek nem volt köze. Viszont az új-protestánsoknak az 50 %-a volt azon a véleményen, hogy tudomány és vallás szépen és ellentmondás nélkül egészíti ki egymást.

A tudósoknak 13,5 %-a

heti rendszerességgel olvas vallási szövegeket

Ez valamivel alatta van az amerikai átlagnak, ami 17 %

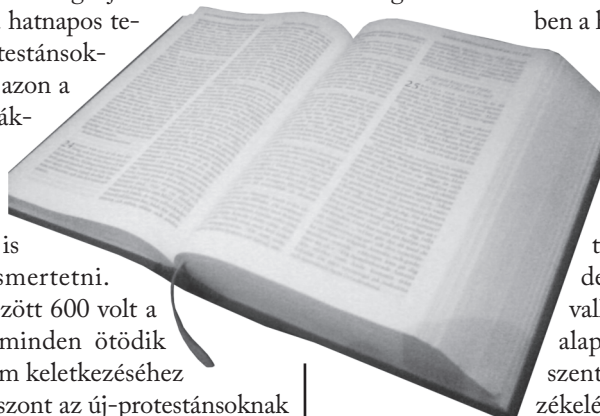
körül mozog. Ennél nagyobb az aránya azoknak, akik tudósként naponta többször is imádkoznak, a felmérésben részt vevőknek 19 %-a, az amerikaiak átlagos 26 %-ával szemben. A tudósoknak 18 %-a jár hetente legalább egyszer istentiszteletre, kultuszi alkalomra. Ez közelíti a nagy amerikai átlaghoz, ami szerint minden ötödik USA-polgár rendszeresen jár templomba. A tudósok 39 %-a nem kételkedik Isten létezésében.

Tudomány és hit szerepe a jövő Amerikájában

Ecklund korábbi könyvében, a Tudomány kontra vallás címűben leírtakkal összhangban jelezte, hogy azok a tudósok, akik vallásos meggyőződésen vannak, munkájukhoz morális ösztönzést nyernek hitükből. Többen kifejezetten spirituális felfedezések lehetőségét látják a vallásosságban, mások a tudomány és a hit közötti feszültséget határozottan erős motívumnak érzik, szemben a hagyományos vallásossággal.

A tudomány és a vallás valójában ugyanarról szól, csak másként. A tudomány valóságismeretének, megismerésének az alapja a természeti megfigyelés, a tapasztalat, a felismert evidenciák elméleti leírása. A vallási/hitbeli valóságismeretek alapja a kijelentés, a hit és a szentség megsejtése, vonzása, érzékelése, tisztelete. Sokan vannak,

akik ellentétet látnak a két valóságtartomány között, jóllehet világunknak része mindkettő. Legalább ennyien vannak, ha nem többen, akik úgy vélik, hogy inkább az emberi gondolkodás, élet meggazdagítására van a két valóságtartomány, ezek viszonyulása egymáshoz nagyon is pozitív, kreatív kölcsönhatásokat eredményez.

A Soli Deo Gloria Közösség

ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik tagságukkal, munkájukkal vagy adománnyukkal segítették egyesületünk elmúlt évben végzett kulturális, szociális és közösségformáló munkáját.

Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk a fent említett szolgálati területek anyagi támogatásaként a 2013-as személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Adószám: 18269947-1-13

*Köszönetet mond:
a Vezetőség*

Az Isten Szolgálatában Református Missziói Alapítvány

ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik a 2012-es személyi jövedelemadójuk 1 %-ával alapítványunk, és alapítványunkon keresztül a *református gyülekezet és a cserkészcsapat* által szervezett hitéleti, ifjúsági, szociális, kulturális és missziói munkát segítették elő.

A javunkra történt rendelkezések kapcsán 207.611 forintot fordíthattunk a fent említett szolgálatokra. Isten áldja meg a rendelkezők javunkra történő döntését.

Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk továbbra is a fent említett szolgálati területek anyagi támogatására a 2013-as személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Adószám: 19178123-2-13

*Köszönetet mond:
a Kuratórium*

A Magyarországi Református Egyház

helyi gyülekezeteként ezúton is köszönetet mondunk mindazoknak, akik a 2012-es személyi jövedelemadójuk 1 %-ával a Magyarországi Református Egyház ifjúsági, szociális, kulturális és missziói munkáját segítették elő.

Mint ismeretes, az így felajánlott összeg országos egyházunk – tehát nem a dunavarsányi – fontos bevétele, amelyet egyebek mellett a fenti célokra fordít, és így folytatja azt a több mint fél évezredes magyar kultúrát és magyar nemzetet szolgáló tevékenységét, amelyet minden történelmet becsülő ember ismer és elismer.

Tisztelettel kérjük és bizalommal várjuk továbbra is a fent említett országos református szolgálati területek anyagi támogatására a 2013-as személyi jövedelemadójuk 1 %-ának szíves felajánlását.

Technikai szám: 0066

*Köszönetet mond:
a Presbitérium*

A HÍVŐ EMBER KÖZÉLETI

Bevezetés

Mire ez az írás az olvasókhöz eljut, túl leszünk a választásokon, tehát semmilyen értelemben nem lesz kampányszerű aktualitása. Ugyanakkor amíg e földi világban élünk, mindig aktuális a témakör. Ha kérdés-ként tesszük fel a címben foglalt témát, akkor az a válasz, hogy különleges és minősített annak a közösségért és teremtésért végzett munkája és felelőssége, aki hisz a teremtő, gondviselő és megváltó Istenben, hiszen Isten ítélete alatt viszonyul felebarátjához, a szükségben lévőkhez és a természethez. S ha lelkészről, egyházi szolgálattevőről van szó, akkor ez hatványozottan igaz. Ennek ellenkezőjét tudatlanságból vagy politikai megfontolásból lehet csak állítani. Tehát aki azt mondja, hogy a hívő, vagy pláne lelkész ne politizáljon, ne vegyen részt a közéletben, az azt mondja, hogy a lelkész ne szerezse felebarátját, ne törődjön az Isten teremtett világával, végső soron ne törődjön Istennel. Elég abszurd, ugye?

A közéleti kifejezést és a *hívő ember* kifejezést is a lehető legtágabban értelmezem. A *hívő ember*, mint Isten és Isten népének szolgálja, egyházi hivatalban és egyházi hivatal nélkül is egyben Isten világának és népének is a szolgálja. Valamint *közéleti hivatalban* vagy anélkül is őrzi és megéli istenhitét.

Az ember társas lény

Az ember társas, társasági lény, más szóval *homo politicus*. Ebből az következik, hogy – attól a szomorú kivételtől eltekintve, amikor az emberi lélek, vagy más szóval a személyiség már olyan sérült, hogy nem tudja elviselni a másik embert és betegesen, visszavonulva apolitikussá és antiszociálissá válik, tehát érzéketlenné, sőt ellenségessé a körülette lévő kisebb és nagyobb világgal szemben – minden ember *homo politicus*, minden ember közösségi/közéleti ember. Minden ember társasági lény, akinek a természetes létformája, hogy közösségben és közösségi normák szerint él. Ilyen értelemben nyilvánvaló, hogy a keresztyén ember tudatosan hivatott törődni a környezetével általában, és a városával, hazájával konkrétan.

Az elmondottakból nyilvánvalóan az derül ki, hogy ez a fajta közösségi felelősség, elkötelezettség és áldozatkészség, más szóval politikusi/közéleti elem minden hívőtől elvárható. Ennek illusztrálására a Szentírás számos helyét citálhatnám, de csak a legnyilvánvalóbbat említem. Az úgynevezett Nagyparancsolatnak a felebarátira vonatkozó részét: „Szeresd

felebarátodat, mint magadat.”. Ki az én felebarátom? Nem más, mint az engem övező, környező társadalomban az első ember, aki az én segítségemre szorul, függetlenül attól, hogy az egyháznak tagja vagy sem, hogy hívő vagy sem, hogy nekem szimpatikus vagy sem, vagy én szimpatikus vagyok-e neki vagy sem. Az ember a társadalomban ember. És ezek után az is kimondható, hogy a *hívő ember hite a társadalomban, a közéletben élhető meg*. Ha hisszük azt, márpedig hisszük, hogy a Jőisten napja és esője eléri a jókat is és gonoszokat is, akkor nekünk nincs más lehetőségünk, mint, hogy az Istentől kapott összes talentumunkkal úgy szolgáljuk az Ő dicsőségét, hogy azzal a teremtett világ és az emberi társadalom javára legyünk.

Nem feledkezhetünk meg arról a hitigazságunkról, hogy Krisztus Urunk hatalma nem korlátozódik az egyházra, hanem „*neki adatott minden hatalom, mennyen és földön*”. Hatalma van mindenben, tehát a közéletben is. Abban a közéletben is, amelyik úgy nyilvánul meg, hogy két falusi asszony a biciklijébe kapaszkodva beszélget egy harmadikról, és abban a közéletben is, amit szervezett formában üznek egy horgászegyesülettől az önkormányzatokon és kormányhivatalokon át a magyar Parlamentig. Ezekről a helyekről az elvilágiasodott közéleti szellem(telenség) igyekszik az Isten dicsőségét száműzni. A hívő pedig az ellenkezőjét teszi, mindenhol igyekszik az Isten dicsőségét és az embertárs javát szolgálni. Ez az ő politizálása.

Posztmodern korban élünk

Hála Istennek meghaladtuk azt az időt, amit *modern kornak* neveztek, és a Felvilágosodás eszméivel fémjeleztek. Ennek az egyik legdeformáltabb fajtájával kellett együtt élni, sőt ennek a hatása alatt kellett élni két generációnak hazánkban, amelyet úgy hívtak: *tudományos szocializmus*. Ez nem volt sem tudományos, sem szocialista, hanem az embert egyéniségében és kollektivitásában deformáló fantazmagória volt. Viszont elég hatékony ahhoz, hogy úgy megsebezze nemzetünket, hogy még most is vérzünk tőle. De már túl vagyunk ezen a *modern világnézet*en, amelyben a vallásos és világi élesen elkülönül, ráadásul úgy, hogy a vallásos, ha nem is üldözött, de alsóbbrendű, a világi pedig felsőbbrendű. Eljutottunk az úgynevezett *posztmodern korba*, amikor ez a kettő fej-fej mellett, jó esetben egymást

MUNKÁJA ÉS FELELŐSSÉGE

kiegészítve, egymásra jótékonyan kritikus hatást gyakorolva létezik. Ezt azért kell hangsúlyozni, mert a mai felnőtt generációk is olykor hajlamosak azt „hinni”, hogy még mindig az a természetes, ha Isten, ha a hit, ha az evangélium, ha az egyházi érték és érdek háttérben van, és az esendő ember, a szürke racionalitás, a gyarló humanitás és a világi intézményrendszer van előtérben. Ennek alapján hajlamosak vagyunk minden vallási értékünket a templomba és a gyülekezetbe gettósítani, és a világnak minden istentelenségét szó nélkül eltűnni. Ugye, hogy nem ezt kívánja tőlünk a Szentírásban megjelenő isteni igazság? A posztmodern korunkban a hittudatunk mellé hívő öntudatra van szükségünk, és ezzel a hívő öntudattal kell küldetésünket betölteni lelkészként és nem lelkészként, egyházi körökben és világi körökben egyaránt. Ez lenne a mi politizálásunk.

A hívő ember közéleti/politikai szerepkörben

A fentieket nagyon hangsúlyozva most lépünk tovább arra a területre, amelyre a címünk utalt. Mi van akkor, ha egy hívő ember konkrét politikai szerepet vállal? Hite hogyan jelenik meg a közéletben, vagy éppen közéleti pozíciója hogyan hat hitéből fakadó cselekedeteire. Mert az embernek csak egy szíve van és egy bőre, amiből nem bújhat ki.

Közéleti tevékenysége során nyilván figyelni kell arra, hogy például egy hívő országgyűlési képviselő a legszélesebb értelemben képviselje a választói érdekeit, és ne feledkezzen bele az egyházi érdekekbe. De ez mindenki másra is érvényes. Például ha egy kereskedő, tanár vagy orvos önkormányzati képviselő lesz, és a város ügyei, a napirendi pontok sorában kizárólag a saját érdekszféráját érintő kérdésekre fordít figyelmet, az szintén eltéveszti a feladatát. A hívő ember éppen azért képes arra, hogy az egész közösséget szolgálja, és ne csak részérdekeket, mert tudja, hogy a mindenható Isten szolgálatában áll politikai/közéleti szerepkörében is. Annak a mindenható Istennek a szolgálatában, aki Úr a gyülekezet vagy az egyház kerítésén kívül is, és akinek a szolgálja szolgálja a gyülekezetet vagy az egyház kerítésén kívül is.

A minősített felelősség

Manapság nagyon rossz a közéleti személyeknek, politikusoknak a megítélése. Az emberek általánosítanak.

Egy két politikus gyarlóságát ráhúzzák a többire. Könnyedén fogalmaznak így: a politikusok lopnak, csálnak, hazudnak, egy szóval korruptak. Tehát ha egy hívő közéleti szerepet és hivatalt vállal, akkor egy olyan közösség részévé válik, amelynek enyhén szólva alacsony a bizalmi indexe. A közvélemény-kutatás szerint ezen a téren a tűzoltók vannak az első helyen, és a politikusok az utolsón. A lelkészek valahol a középmezőnyben. A hívő politikusnak tehát minősített felelőssége van. Neki nem elég jónak lenni, nem is elég jónak látszani, hanem jobbnak kell lennie, hogy jobbítani tudjon. A hívő ember iránti morális elvárás nyilvánvalóan többszöröse az átlagember iránti elvárásnak általában is. Ez a többszörös felelősség többszöröződik meg akkor, ha a hívő ember közéleti szerepet vállal.

Arról sem feledkezhetünk azonban meg, hogy nemcsak morális felelősség van, hanem intellektuális felelősség is. A hivatallal nem feltétlenül jár együtt szellemi és értelmi megvilágosodás. Ki kell mondani, mert mások úgymond kimondják, hogy nagyon szerencsétlen helyzet az, amikor egy hívő ember azért vállal közéleti szerepet, mert elfogyott a levegő körülötte egyházi vagy szakmai körökben. Amikor a sikertelensége vagy egyenesen a sok kudarcélménye motiválja abban, hogy közéleti szerepet vállaljon. Az ilyen eset mindenkinek árt. A hívőnek is, a közéletnek is és közvetetten még az elhagyott korábbi munkaterületének is. Szerencsés és áldásos annak a hívő embernek a helyzete, akit a családja, a gyülekezete és személyes igaz barátai segítenek a kettős felelősség hordozásában.

Befejezés

Befejezésül megerősíthetjük, hogy Krisztusnak igaz követői egyben olyan közéleti emberek, akik szolgálatukhoz nem a félelemnek lelkét kapták, „... *hanem az erőnek, szeretetnek és józanságnak lelkét.*” Sőt mi több, a világ sójává, kovászává és lámpásává rendeltettek.

Ennek az isteni tartalomnak minősített formáját vállalják azok a Krisztust követők, akik konkrét közéleti hivatalt is vállalnak. Ebből a hivataltól áldás és békesség születhet mindaddig, amíg e hivatalt Isten előtti felelősséggel, alázattal és mérlegeléssel végzik, továbbá élvezik hittestvéreik, szolgatársaik őszinte, imádságos támogatását.

Dr. Bóna Zoltán

ÚJ HITÉLETI MŰSOROK A LAKIHEGY RÁDIÓBAN

NEM VAGY EGYEDÜL

Beszélgetések hitről, életéről, lelki tanácsadás Takács Ferenc református misszionáriussal, hétfőnként este 8 és 10 óra között.

VISSZA A VALÓSÁGHOZ

A létünket alapvetően érintő felvetésekre keresi a választ a műsor, amely logikai úton, valamint jogi, történelmi és tudományos bizonyítékok alapján jut el a Biblia és a keresztyén hit kizárólagos igazságára.

Schlingloff Sándor üzletember, Kálmán Ernő mélyépítőmérnök, Kauth György programozó matematikus és Szűk Bendegúz villamosmérnök a fiatalokat is megszólító, igényes, komolyan elgondolkodtató, ugyanakkor könnyed és izgalmas előadással jelentkezik **vasárnaponként 8 és 9 óra között**.

A HÉT GONDOLATA

Térségünk lelkészei kínálnak lelki útvalót néhány percben az előttünk álló hétre minden vasárnap 12 óra után.

IMPRESSZUM

SOLI DEO GLORIA – evangéliumi, közéleti folyóirat

Ingyenes, időszaki kiadvány

Kiadó: SDG Közösség

Főszerkesztő: Dr. Szilvay Balázs

Szerkesztőbizottság: Csobolyó Katalin, Dr. Bóna Balázs, Kun László, Veres Enikő

Készült: az Ex-Kop Nyomdaipari Bt. gondozásában

Példányszám: 800

Cikkek leadása: folyamatosan, a szilvay.balazs@freemail.hu e-mail címen